

[Tholstrup.]

Længere henne står der:

„Ordrerne fordeles efter indbyrdes forhandling, og priserne fastsættes i fællesskab“

og videre:

„Deltagerne er pligtige til ikke at afhænde deres virksomheder til udenforstående firmaer, medmindre køberne indgår i aftalen i sælgernes sted.“

Til sikkerhed for, at aftalerne overholdes, har kontrahenterne måttet hensætte store beløb.

Jeg har tilladt mig at nævne dette eksempel, for at de ærede medlemmer kan vide, hvad der virkelig står i en sådan prisaf tale, hvordan den svinebinder de kontraherende parter, således at man holder alle andre ude fra at deltage i markedet og derved holder ethvert fremskridt ude, idet der, når der ingen konkurrence er, ikke opstår fremskridt, som er nødvendige for at billiggøre og bedre gøre varerne.

Regeringen må tage et alvorligt skridt til afvikling af de love — jeg tænker bl. a. på valutaloven af 1932 —, som danner grundlag for oprettelse af prisaf taler; jeg giver ikke meget for de lappeforanstaltninger, man laver gennem priskontrollen. Jeg er enig med det ærede medlem hr. Rager om, at priskontrollen hellere skulle beskæftige sig med en antitrustlov. Det mandskab, der findes i priskontrollen, tror jeg imidlertid, i modsætning til det ærede medlem hr. Rager, er udmærket og vil være vel anvendt i et sådant arbejde, men så skal de altså lade være med at spille tiden med alt det, som er ganske overflødigt.

Aksel Larsen: Jeg er bange for, at jeg ikke kan berige denne debat med noget væsentligt nyt. Vi har så ofte behandlet prisloven her i tinget, at det, man fra mit partis side kan sige, når et forslag til prislov eller til lov om prisaf taler foreligger, i måske beklagelig grad kommer til at ligne det, jeg har sagt ved tidligere lejligheder, men det er der ikke noget at gøre ved.

Vort parti er af den opfattelse, at forholdene ikke har ændret sig sådan, at vi

kan undgå at have en lov om priskontrol her i landet. Jeg ved godt, at man kan pege på prisudviklingen i henhold til det officielle pristal, men jeg ved også, at dette officielle pristal aldeles ikke registrerer alle de faktisk foregåede prisstigninger, og jeg har derfor ikke den tillid til pristalsstatistikken, som andre måtte have.

Jeg tror, det er nødvendigt at have en endda meget skarp lov om priskontrol, for erfaringerne har belært mig om, at det væsentlige forsåvidt ikke er, hvad der står i loven, men hvorledes den administreres. Jeg beklager naturligvis, at det har udviklet sig, som det har udviklet sig, at prisloven efterhånden er blevet til en afviklingslov, hvilket allerede skete, dengang den nuværende ærede socialdemokratiske ordfører var minister, og at man nu vil gå et skridt videre og gemme priskontrolloven i en lov om prisaf taler. På den anden side må jeg erkende, at jeg, når jeg studerer det foreliggende lovforslag, kommer til det resultat, at der i det i og for sig findes det væsentlige af, hvad der har eksisteret i den hidtidige prislov, og der skulle ikke være noget i vejen for, at der også efter en sådan lov kan udøves en fornuftig og effektiv priskontrol. Det afhænger blot af den ånd, hvori loven føres ud i livet. Hvad denne ånd angår, kan jeg ikke have altfor stor tillid, i hvert fald berettiger de hidtidige erfaringer mig ikke hertil.

Jeg tror, jeg kan lade det være nok med disse bemærkninger, og jeg forbeholder mig at komme yderligere ind på problemerne, når vi ser, hvordan lovforslaget ser ud ved anden behandling.

Jeg vil dog lige tillade mig at gøre opmærksom på, at jeg ikke er så sikker på, at det er en helt heldig bestemmelse, man har i § 1, stk. 2. Den beskæftiger sig med virksomheder, hvis økonomiske forhold i henhold til særlig lovhjemmel er undergivet tilsyn eller regulering af offentlige tilsynsorganer, og siger, at for sådanne virksomheders vedkommende kan ministeren bestemme, at priskontrolrådet ikke skal føre tilsyn med priserne, det skal vedkommende tilsynsorgan. Jeg er aldeles ikke sikker på, at dette er tilstrækkeligt. Jeg har